בסוד שיח

משיח

נהג היה הבעל שם טוב לאמר כאמרן של פסח שלוש סעודות וה סעודה השלישית שהקדישה למנוח ערב נקראה "סעודת משיח". שכן, באמרן של פסח "משך גילוי האורות המשיחי".

חסידי ובע"ת ("תשובה") אחינו בישראל, עורכים את "סעודת משיח" בשביעי של פסח אחר-הצהרים, ולכבוד הסעודה הזאת הנה כמה מאמרי משיח:

ביקור בהיכלו של משיח

בנו של הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאלוב, השתדך עם בתו של הרה"ק רבי צבי מזידיצ'וב ז"ע, בני הזוג היו שמחים על שלומו של הרה"ק מקאלוב. פעם נסעה בתו של הרה"ק מזידיצ'וב לביקר אצל אביה, והוא ביקש ממנה לספר לו על הנכנעות של חמיה הרה"ק מקאלוב. הוא סיפרה לו שפעם שכב חמיה הרב לנוח קצת בערב חג השבועות. והוא ישן בלי הפסק עד היום השני של החג, נהייתה סערה גדולה בשכב הרב סידים, עד שהבעלית והחיבה עד בבושה העירה אותו משנתו והוא הלך להתפלל וקרא בספר התורה את הקריאה של היום הראשון "בחודש השלישי".

אמר לה אביה, הרה"ק מזידיצ'וב: "חבל מאד שהעירי אותה והוא היה כבר בהיכלו של משיח, האם לא היו מעיירים אותו, אפשר שהיה מועל שהמשיח יבוא".

("ישמחו השמים" [זוין] מזמורים עמ' 322)

אימתי קאתי מרז

הרה"ק רבי אהרן הגדול ממעזריטש שלח היה רגיל שאליהו הנביא יסור לשבת מביתו, אך בפועל הוא לא ריבר אותו אחרית הנאולה. פעם בליל הסדר התגלה אליו אליהו הנביא והרה"ק ממעזריטש ביקש לשוחח אתו ולשאול אותו בעניין הנאולה: "אימתי קאתי מר" אבל -בטרם פתח את פיו לשאול את שאלתו, הרגיש בכך אליהו הנביא ואמר לה "משיחא אני לעזות את המקום פיה, כי הרוצה מליבלין פתח בעצה את הילה לומר "ששר השרה".. ונעלם מהמקום. ("ישמח האורתיות" עמ' ח).

תקע בשופר גדול לחירותנו

נהג היה הרה"ק מבריצ'וב לומר בראש השנה לפני תקר עת שופר: "ריבונו של עולם אמרת לנו "ום תרועה תהיה לכם", ובגלל ציוי אחד זה אנו תוקעים מאה קולות, זה אלפי שנים, עליירי כמה רבבות מישראל. ואנו, רבבות בני ישראל, צועקים ומתפללים ומתחננים אליך זה אלפי שנים - אנא, תקע בשופר גדול לחירותנו, רק תקיעה אחת, ומרגע עזיין לא תקעת"! ("תקבדיק מבריצ'וב")

"לא אכנס לגן־עדן עד שיבוא המשיח"

הרה"ק רבי אשר מסטולין אמר שלאחר המתלקחות מן העולם הזה, הוא לא יכנס לגן־עדן עד שיבוא המשיח לעולם. הוסיף: "אתי לא יצ ליחד ליהשעה, כמו שהסעו את הרה"ק רבי אהרן מקרלין וצ"ל שאמר כך אף הוא, ולכפוף ויחזרו את כתרלי הגן־עדן הוא-מצא את עצמו בתוך הגן־עדן. ונם הרה"ק רבי לוי־יצחק מברדיצ'וב וצ"ל אמר כך, אבל בסוף התחילו לומר "קדושה בגן־עדן, וכשהוא שמע את אמירת הקדושה הוא נכנס לתוכה עמהם, וכבר נשאר שם".

ומאחר שעדיין לא בא בן דוד, מסתבר שנם את הרה"ק רבי אשר מס סולין וצ"ל הצליח להתעות". ("ישמח אהרתיות" אות קכב)

לבקש בקשה אחת גדולה

סיפר הרה"ק רבי ישעיה אשר מרשישין: כאשר כוונת הבאבא הזקן בעל אוהב־ישראל, הע"ש באחד הימים הבאה ניקולאי לאחוז הקרבות כדי לבקר את בחדי החיילים שלו ולבחון מקרוב את הכוחות שהיו עתידים לשחה של האויב הקרוב.

לשתע הבחין אחד החיילים בחיל מרוב שהרגיש בנוכחותו של הקר סר ויחון לעברו את נשקו. מיד ונקן החיל הזקן מבקשו הפיל את הנאר מעל סוסו. שניה לאחר מכן קם כדור עשרת ברזיל מעל הסוס הכ לכחו. כך הציל החייל את חייו של הנאר.

ביקש הנאר להודות לחייל הנ"ע על שיעלה כל בקשה שיבקש מכ נו. ומשנתן החייל לפני הנאר שיוליף את הקפקף שלו ויפנה בבקשו מספר פחות קשות, שלא יסיר את חיי משקיו. "ששה", קרא הנאר לע

עורכת המוסף: לימור גרי'זים־מגן